

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
30.09.2001
RT II 2000, 27, 165

Välisriigi avalike dokumentide legaliseerimise nõude tühistamise konventsioon

Vastu võetud 04.10.1961

(õ)14.08.09 11:30

[Välislepingu ratifitseerimise seadus](#)

[Välisministeeriumi teadaanne välislepingu jõustumise kohta](#)

Konventsioonile allkirjutanud riigid,

soovides tühistada välisriigi avaliku dokumendi diplomaatilise või konsulaarlegaliseerimise nõude,
on seda eesmärki silmas pidades otsustanud sõlmida konventsiooni ning leppinud kokku järgmises.

Artikkel 1

Konventsiooni kohaldatakse avaliku dokumendi suhtes, mis on väljastatud ühe konventsiooniosalise territooriumil ja mida soovitakse esitada teise konventsiooniosalise territooriumil.

Konventsioonis käsitatakse avaliku dokumendina:

- a) dokumenti, mille on väljastanud kohus või kohtuga seotud ametiasutus või -isik, nagu riiklik süüdistaja, kohtuametnik või kohtutäitur;
- b) haldusdokumenti;
- c) notariaaldokumenti;
- d) ametliku dokumendi registreerimist või olemasolu kinnitavat või ametlikule dokumendile kinnitavat muud tõendit või allkirja õigsuse notariaalset tõestust.

Konventsiooni ei kohaldata:

- a) diplomaatilise või konsulaaresindaja väljastatud dokumendi suhtes;
- b) kaubandus- või tollimenetlusega vahetult seotud haldusdokumendi suhtes.

Artikkel 2

Konventsiooniosaline ei nõua sellise dokumendi legaliseerimist, mille suhtes kohaldatakse seda konventsiooni ja mida soovitakse esitada tema territooriumil. Legaliseerimine tähendab selles konventsioonis ainult formaalsust, mille kohaselt selle riigi diplomaatilised või konsulaaresindajad, kus dokumenti soovitakse esitada, kinnitavad allkirja ning vajaduse korral ka dokumendil oleva pitseri või templi ehtsust ja allkirjutanud isiku pädevust.

Artikkel 3

Ainus formaalsus, mille täitmist võib nõuda juhul, kui on vaja kinnitada allkirja või dokumendil oleva pitseri või templi ehtsust või allkirjutanud isiku pädevust, on nõue lisada dokumendile artiklis 4 kirjeldatud tunnistus, mille on väljastanud dokumendi päritoluriigi pädev ametiasutus.

Eelmises lõikes nimetatud formaalsuse täitmist ei saa nõuda, kui selle riigi seadused või õiguspraktika, kus dokumenti soovitakse esitada, või vähemalt kahe asjaomase konventsiooniosalise leping näeb ette selle nõude tühistamise või lihtsustamise või kui ei nõuta asjaomase dokumendi legaliseerimist.

Artikkel 4

Artikli 3 esimeses lõikes nimetatud tunnistus kinnitatakse dokumendile või eraldi lehele ning see peab vastama konventsioonile lisatud näidisele.

Tunnistuse võib koostada seda väljastava ametiasutuse asjaajamiskeeles. Selles sisalduvad üldkasutatavad terminid võib esitada ka muus keeles. Pealkiri «Apostille (*Convention de La Haye du 5 octobre 1961*)» on prantsuse keeles.

Artikkel 5

Tunnistus väljastatakse dokumendile allakirjutanud isiku või dokumendi esitaja nõudel.

Korrektset täidetuna kinnitab tunnistus dokumendil oleva allkirja ja vajaduse korral ka pitseri või templi ehtsust ning dokumendile allakirjutanud isiku pädevust.

Tunnistusel oleva allkirja, pitseri või templi tõestamist ei nõuta.

Artikkel 6

Konventsiooniosaline määrab kindlaks ametiasutused, kes on pädevad väljastama artikli 3 esimeses lõikes nimetatud tunnistusi.

Sellest teavitatakse ratifitseerimis- või ühinemiskirja deponeerides või konventsiooni kehtivusulatust deklareerides Hollandi Välisministeeriumi. Samuti teavitatakse Hollandi Välisministeeriumi määratud ametiasutustega seotud muudatustest.

Artikkel 7

Artikli 6 kohaselt määratud ametiasutus peab väljastatud tunnistuste registrit või kartoteeki. Register või kartoteek sisaldab:

- a) tunnistuse numbrit ja kuupäeva;
- b) avalikule dokumendile allakirjutanud isiku nime ning pädevust ning allakirjutamata dokumendi puhul selle ametiasutuse nime, mille templit või pitseri dokument kannab.

Huvitatud isiku nõudel teeb tunnistuse väljastanud ametiasutus kindlaks, kas tunnistusele kantud andmed vastavad registris või kartoteegis sisalduvatele andmetele.

Artikkel 8

Kui rahvusvaheline leping, konventsioon või vähemalt kahe konventsiooniosalise leping kehtestab allkirja, templi või pitseri tõestamise kohta formaalsused, kohaldatakse formaalsuste asemel seda konventsiooni ainult juhul, kui need on artiklites 3 ja 4 nimetatutest rangemad.

Artikkel 9

Konventsiooniosaline võtab tarvitusele abinõud, et diplomaatiline või konsulaaresindaja ei legaliseeriks dokumenti juhul, kui see konventsioon ei näe legaliseerimist ette.

Artikkel 10

Konventsioon on allakirjutamiseks avatud Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi üheksandal istungjärgul esindatud riikidele ning Islandile, Iirimaaale, Liechtensteinile ja Türgile.

Konventsioon ratifitseeritakse ning ratifitseerimiskirjad deponeeritakse Hollandi Välisministeeriumi.

Artikkel 11

Konventsioon jõustub kuuekümnendal päeval pärast artikli 10 lõikes 2 nimetatud kolmanda ratifitseerimiskirja deponeerimist.

Konventsioonile allakirjutanud ja selle pärast eelmises lõikes nimetatud tähtaega ratifitseerinud riigi suhtes jõustub konventsioon kuuekümnendal päeval pärast tema ratifitseerimiskirja deponeerimist.

Artikkel 12

Riik, keda ei ole artiklis 10 nimetatud, võib konventsiooniga ühineda pärast seda, kui konventsioon on artikli 11 esimese lõike kohaselt jõustunud. Ühinemiskiri deponeeritakse Hollandi Välisministeeriumi.

Ühinemine kehtib ainult ühineva riigi ja sellise konventsiooniosalise suhtes, kes ei ole kuue kuu jooksul pärast artikli 15 punktis d nimetatud teate kättesaamist ühinemist vaidlustanud. Vaidlustamisest teavitatakse Hollandi Välisministeeriumi.

Konventsioon jõustub ühinenud riigi ja ühinemise vaidlustamata jätnud riigi suhtes kuuekümnendal päeval pärast eelmises lõikes nimetatud kuuekuulise tähtaja möödumist.

Artikkel 13

Riik võib alla kirjutades, ratifitseerides või ühinedes deklareerida, et konventsiooni kohaldatakse ühe või mõne territooriumi või kõigi territooriumide suhtes, mille rahvusvaheliste suhete eest ta vastutab. Deklaratsioon jõustub samal päeval, mil jõustub konventsioon kõnealuse riigi suhtes.

Kui konventsiooniosaline hakkab konventsiooni kohaldama lõikes 1 nimetatud territooriumi suhtes pärast konventsiooni jõustumist, tuleb sellest teavitada Hollandi Välisministeeriumi.

Kui lõikes 2 nimetatud kohaldamist deklareerib konventsioonile alla kirjutanud ja selle ratifitseerinud riik, jõustub konventsioon kõnealuse territooriumi suhtes artikli 11 kohaselt. Kui sellist kohaldamist deklareerib konventsiooniga ühinev riik, jõustub konventsioon kõnealuse territooriumi suhtes artikli 12 kohaselt.

Artikkel 14

Konventsioon kehtib artikli 11 esimese lõike kohase jõustumise päevast arvates viis aastat. Tähtaeg kehtib ka selle riigi kohta, kes on konventsiooni ratifitseerinud või sellega ühinenud pärast seda, kui konventsioon on artikli 11 esimeses lõikes ettenähtud tähtpäeval jõustunud.

Kui konventsiooni ei denonsseerita, pikeneb selle kehtivus iseenesest iga viie aasta järel.

Denonsseerimisest teavitatakse Hollandi Välisministeeriumi hiljemalt kuus kuud enne viieaastase perioodi lõppu.

Denonsseerimist võib kohaldada kindlaksmääratud territooriumide suhtes, kus konventsioon kehtib.

Denonsseerimine kehtib ainult nende riikide kohta, kes on sellest teatanud. Teiste riikide suhtes jääb konventsioon jõusse.

Artikkel 15

Hollandi Välisministeerium teeb artiklis 10 nimetatud riikidele ning artikli 12 kohaselt konventsiooniga ühinenud riikidele teatavaks iga:

- a) artikli 6 teise lõike kohase teate;
- b) artikli 10 kohase allakirjutamise ja ratifitseerimise;
- c) konventsiooni artikli 11 esimese lõike kohase jõustumise;
- d) artikli 12 kohase ühinemise või ühinemise vaidlustamise ning iga sellise ühinemise jõustumise päeva;
- e) artikli 13 kohase deklaratsiooni konventsiooni kohaldamisest territooriumi suhtes ja selle jõustumise päeva;
- f) artikli 14 kolmanda lõike kohase denonsseerimise.

Selle kinnituseks on täievolilised esindajad konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud 5. oktoobril 1961. aastal Haagis prantsuse ja inglise keeles ühes eksemplaris. Tekstide lahknevuse korral võetakse aluseks prantsuskeelne tekst. Konventsioon deponeeritakse Hollandi valitsuse arhiivi ning selle tõestatud koopiad saadetakse diplomaatiliste kanalite kaudu igale Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi üheksandal istungjärgul osalenud riigile ning Islandile, Iirimaaale, Liechtensteinile ja Türgile.

Konventsiooni lisa

TUNNISTUSE NÄIDIS

Tunnistus on nelinurkne, külgede pikkus on vähemalt 9 sentimeetrit.

APOSTILLE

(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Riik .....
Selle avaliku dokumendi
2. on allkirjastanud
.....
3. Ametikoht
.....
- 4 kinnitatud
.....
pitseriga/ templiga

Kinnitand

5. Kus .....
6. Millal .....
7. Kes .....
8. Nr .....
9. Pitser .....

10. Allkiri .....

CONVENTION ABOLISHING THE REQUIREMENT OF LEGALISATION FOR FOREIGN PUBLIC DOCUMENTS

Concluded October 5, 1961

The States signatory to the present Convention,

Desiring to abolish the requirement of diplomatic or consular legalisation for foreign public documents,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1

The present Convention shall apply to public documents which have been executed in the territory of one Contracting State and which have to be produced in the territory of another Contracting State.

For the purposes of the present Convention, the following are deemed to be public documents:

- a) documents emanating from an authority or an official connected with the courts or tribunals of the State, including those emanating from a public prosecutor, a clerk of a court or a process-server ("*huissier de justice*");
- b) administrative documents;
- c) notarial acts;
- d) official certificates which are placed on documents signed by persons in their private capacity, such as official certificates recording the registration of a document or the fact that it was in existence on a certain date and official and notarial authentications of signatures.

However, the present Convention shall not apply:

- a) to documents executed by diplomatic or consular agents;
- b) to administrative documents dealing directly with commercial or customs operations.

Article 2

Each Contracting State shall exempt from legalisation documents to which the present Convention applies and which have to be produced in its territory. For the purposes of the present Convention, legalisation means only the formality by which the diplomatic or consular agents of the country in which the document has to be produced certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which it bears.

Article 3

The only formality that may be required in order to certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which it bears, is the addition of the certificate described in Article 4, issued by the competent authority of the State from which the document emanates.

However, the formality mentioned in the preceding paragraph cannot be required when either the laws, regulations, or practice in force in the State where the document is produced or an agreement between two or more Contracting States have abolished or simplified it, or exempt the document itself from legalisation.

Article 4

The certificate referred to in the first paragraph of Article 3 shall be placed on the document itself or on an "allonge", it shall be in the form of the model annexed to the present Convention.

It may, however, be drawn up in the official language of the authority which issues it. The standard terms appearing therein may be in a second language also. The title "Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)" shall be in the French language.

Article 5

The certificate shall be issued at the request of the person who has signed the document or of any bearer.

When properly filled in, it will certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which the document bears.

The signature, seal and stamp on the certificate are exempt from all certification.

Article 6

Each Contracting State shall designate by reference to their official function, the authorities who are competent to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3.

It shall give notice of such designation to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at the time it deposits its instrument of ratification or of accession or its declaration of extension. It shall also give notice of any change in the designated authorities.

Article 7

Each of the authorities designated in accordance with Article 6 shall keep a register or card index in which it shall record the certificates issued, specifying:

- a) the number and date of the certificate,
- b) the name of the person signing the public document and the capacity in which he has acted, or in the case of unsigned documents, the name of the authority which has affixed the seal or stamp.

At the request of any interested person, the authority which has issued the certificate shall verify whether the particulars in the certificate correspond with those in the register or card index.

Article 8

When a treaty, convention or agreement between two or more Contracting States contains provisions which subject the certification of a signature, seal or stamp to certain formalities, the present Convention will only override such provisions if those formalities are more rigorous than the formality referred to in Articles 3 and 4.

Article 9

Each Contracting State shall take the necessary steps to prevent the performance of legalisations by its diplomatic or consular agents in cases where the present Convention provides for exemption.

Article 10

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth Session of the Hague Conference on Private International Law and Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 11

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 10.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 12

Any State not referred to in Article 10 may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 11. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph d) of Article 15. Any such objection shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force as between the acceding State and the States which have raised no objection to its accession on the sixtieth day after the expiry of the period of six months mentioned in the preceding paragraph.

Article 13

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

When the declaration of extension is made by a State which has signed and ratified, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 11. When the declaration of extension is made by a State which has acceded, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 12.

Article 14

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 11, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, the Convention shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation will only have effect as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 15

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 10, and to the States which have acceded in accordance with Article 12, of the following:

- a) the notifications referred to in the second paragraph of Article 6;
- b) the signatures and ratifications referred to in Article 10;
- c) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 11;
- d) the accessions and objections referred to in Article 12 and the date on which such accessions take effect;
- e) the extensions referred to in Article 13 and the date on which they take effect;
- f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 14.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague the 5th October 1961, in French and in English, the French text prevailing in case of divergence between the two texts, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Ninth Session of the Hague Conference on Private International Law and also to Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

Õiend

Akt tehniliselt korrastatud, lisatud seosed ja ingliskeelne tekst.

SID